

Kim ne derse desin...Ulusumuz,hem milliyetçi,hem dindar bir uludur.Bu dindarlık toplumsal karakterimize nakşetmiş,yani işlemiştir.Fakat hemen arkasından eklemek zorundayım...Ulusumuz mutaassıp değildir.Hatta tassuptan nefret eder.ilginçtir...Tarihimizde,ulusumuzun taassubu mahkum etmesiyle sonuçlanan hayli örnek olay vardır...

İşte bu nedenledir ki aynı zamanda “**laik bir karaktere**” sahiptir.Yani kimse kimsenin dinine,inancına,ibadetine karışmaz.Karışana hoş gözle bakmaz ve kimsenin kimse üzerinde dinsel tahakküm tesis etmesine izin vermez.

Şimdi bu hususları biraz açmak istiyorum.

Osmanlı imparatorluğu 600 kusur yıllık tarihinin 400 yıllık uzun bir sürecinde,aynı zamanda padişahın dinsel kimliği olan hilafete dayalı bir mutlakiyet rejimi ile yönetilmiştir.Böyle olmasına karşılık Osmanlı egemenliği altında gayrimüslimler bir başka siyasi gücün egemenliği altına girmek arayışına yönelmemiş,20'inci yüzyılın başına kadar bu yönetimi benimseyerek sahiplenmiştir.

Bunun kadar önemli bir diğer husus da,dış kışkırtmalarla yaşanan çok eski devirdeki bazı tatsızlıklar hariç-özellikle Anadolu halkı ,mezhep ayrılıkları veya tarikat farklılıkları nedeniyle birbirine kem gözle bakmamıştır.

Buna karşılık her dinin inananları,inançlarının gereği yaşamışlardır.Hatta başka yerlerde Hristiyanlık içinde mezhep çatışmaları kan dökerken,Osmanlı egemenliği altında katoliği,Gregoryan'ı,Ordodoks'u,Protestan'ı ile Hristiyan unsurlar,bütünlük ve barış içinde yaşamlarını idame etmişlerdir.

Şimdi daha da eskiye gidiyorum.İnsanımızın laik karakterinin ifadesini bulduğu en çarpıcı örnek,Ahi teşkilatı ile ortaya çıkmıyor mu ?Ahi babaları,Müslim-gayrimüslim ayrımı yapmadan çarşı Pazar esnafının tümünü kucaklamıyormu?Bu anlayış değerli,daha Osmanlının kuruluşundan çok önce serbest ve özgür piyasa kuralları içinde disiplin ve otoriteyi sağlayan?

Oradan Hacı beктаş veliye gidiyorum...Yunus emre insancılığına geliyorum.”**Ne olursan ol,gel”diyen Mevlana tasavvufuna geliyorum.**

Saltuk babadan,Pir sultan’a kadar bir dizi aydınlık ve yüce insanın Anadolu halkının bünyesinden çıktığını,bu bünyede eriyerek;yaşayan kuşaklarıyla,öncesiyle,sonrasıyla Anadolunun bağrından kopmaz bir bütün meydana getirdiklerini görüyoruz.

Müslimi ile gayrimüslimi ile...Alevisi,Sunnisi ile...Hepsi Melamet kökeninden gelen Nakşibendisi,Kadirisi,Mevlevisi ile..Kopmaz bir bütün oluşturan bu kütlenin harcını,önce sevgi,sonra da hoşgörü,her gün yeniden yoğuruyor...

Evet ulusumuz dindardır.Yıllarca İslamiyetin kılıcı olmuş,..Hamisi olmuş...Koruyucusu olmuş bir ulusun dindar olmasından daha doğal ne olabilirdi?

İşte onun içindir ki Ramazan ayları Türkiye de bir başka coşkulu,bir başka anlamlıdır..İşte onun için Türkiyede bayramlar bir başka civıltılı,bir başka töreseldir...İşte onun için camilerimiz ,Sultan Ahmetimiz,Süleymaniyemiz,Selimiyemiz göğe bir başka yükselir.seyredene bir başka huzur verir..İşte Türkiyede bir başka okunur,ilahiler bir başka söylenir.

Yatırılarımız ,türbelerimiz halkımızın bünyesinde canlılarla birlikte yaşar gider...

Hamd’lar,inşallah’lar,şükürler,maşallahlar dilimizin bir parçasıdır..Tüm bunlar ve daha sıralamakla bitiremeyeceğimiz yüzlerce örnek ,ulusumuzun dindarlığın göstergesidir.Buna müdahale etmek kimsenin haddi değildir.Bu bakımından bizim inanç ve ibadet özgürlüğü ile ilgili anlayışımız,milletimiz bakımından bir güvence bir teminattır.İşte bu teminatın altına,bir başka ilkeyi,bir başka güvenceyi koyuyoruz...Laiklik güvencesi...